

са върти нашата земя, то такавъ голѣмъ путь тя никъ не може да исходи. Тя преминува за едно дененощие само два и половина милиона вѣрста. А за да премине сичкиятъ свой путь, ней трѣбать 365 дена, т. е. 52 недѣли, или 12 месѣца; съ една дума, ней трѣба цѣла година. Ето защо ние броиме времето съ години и защо годината нѣма повече отъ 365 дена. Нашата година не е нищо друго, освѣнъ путьта на земята, или нейното обикаляне около слѣнцето.“ — „Ха-а-а! Глѣдай ти каква е била и тая чудна гатанка! Е, а другите 60 звѣзди?“ — „И тие така сѫщо, както и земята. Сѣка знае своиятъ путь.“ — „Изъ твоите думи азъ ясно вече вида, че небесните тѣла не приискатъ сичките заедно, а сѣко вѣрви само за себѣ си. Така ли е?“ — „Разбира са, че сѣко вѣрви само за себѣ си, т. е. сѣка звѣзда има свой путь; друго-яче тие би са срѣшиле нейде и удариле би са една о друга. Слушай и това. Има и такава една звѣзда, която са намира много близо до слѣнцето и на която, разбира са, и путьта е по-малакъ; а ако е това така, то тая звѣзда го преминува само за 88 дененощия, и за това у нея и годината е по-малка, — тя е само 88 дена. А оная, която е пай-далечъ отъ слѣнцето, — по-далечъ и отъ земята, — обикаля около слѣнцето единъ путь въ 164 наши години, слѣдователно нейната година ще да бѣде по-голѣма отъ нашата единъ и половина вѣкъ.“ — „Хай, хай, хай! А какви сѫ тамъ хората? Тие, както са види, и една година не могатъ да проживѣятъ?“ — „Това никой не може да знае, никой